

מ"ת 26443/05/14 - מדינת ישראל נגד בן גניש,מני דבוש

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 26443-05-14

לפני כב' השופטת דבורה עטר

מדינת ישראל

נגד

1. בן גניש (עציר)

2. מני דבוש (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת: עו"ד נעמה תור זאבי

ב"כ המשיב 2: עו"ד שרמן ועו"ד טובים

החלטה

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות הריגה ושיבוש מהלכי משפט.

2. בהחלטה שניתנה ביום 16.11.14, קבע ביהמ"ש בדבר קיומן של ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב בכתב האישום.

3. ב"כ המשיב עתר לביהמ"ש בהסתמך על פסיקה שהגיש להורות בשלב זה על קבלת תסקיר מעצר אודות המשיב, אשר יבחן שחרורו לחלופת מעצר וזאת מבלי לקבוע מסמרות באשר לסופו של ההליך. בהקשר זה הדגיש ב"כ המשיב כי עברו של המשיב אינו מכביד, גילו צעיר ואף הסוגיות המשפטיות שידרש ביהמ"ש להכריע בעניינו בשים לב לכך כי הדקירה הקטלנית אינה מיוחסת למשיב ואף לכך כי העבירה המיוחסת לו, שלא כבעניינו של המשיב 1, הינה הריגה.

הוסיף וטען ב"כ המשיב כי עילת השיבוש אינה קמה בעניינו של מרשו שכן אף לדברי ב"כ המבקשת כל שמיוחס לו שנתן ידו לשימוש בטלפון השייך לו ולא הוכח כי מושא השיחה ידוע לו. עוד טען בהקשר זה כי גם אם קם חשש לשיבוש, אין בכך על פי ההלכה הנוהגת כדי למנוע שחרורו של משיב לחלופת מעצר.

ב"כ המשיב אף עתר לביהמ"ש לגזור גזרה שווה לעניינם של המשיבים 3-4 אשר הגם שחלקם לטעמו אינו שונה מזה של מרשו, משוחררים בתנאים.

4. ב"כ המבקשת מנגד סמכה ידיה על פסיקה וטענה כי כל אימת שביהמ"ש בא לכלל מסקנה כי מידת המסוכנות הנשקפת מהמשיב הינה כזו שלא ניתן יהיה לאיינה בחלופת מעצר, אינו נדרש לקבלת תסקיר מעצר על מנת לבחון אפשרות לשחרור לחלופת מעצר כאמור.

בהקשר למידת המסוכנות הנשקפת מהמשיב, הדגישה ב"כ המבקשת את נסיבות ביצוע העבירה, את עברו הפלילי של המשיב הכולל עבירות אלימות ואף את היעדר האפשרות לרכוש אמון למשיב בשים לב לפעולות השיבוש שביצע לאחר קרות האירוע, לרבות הימלטות מהמקום, בחירתו שלא לקבל טיפול רפואי הגם שידו נשברה, וכן התחמקות מלהתייצב במשטרה ולמסור עדות חרף פניית העד, מנשה שגדארי, לעשות כן.

ב"כ המבקשת עתרה לביהמ"ש שלא להיעתר לבקשת ב"כ המשיב לקבלת תסקיר מעצר ולהורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

5. כעולה מעובדות כתב האישום וכן מהחלטת ביהמ"ש, התרחשה תגרה במועדון בו שהו בין היתר המשיבים וכן שני חברים נוספים, (להלן: שי וספיר בהחלטה) בה נטלו חלק מעבר למשיבים גם האחרים המכונים בהחלטה "בני חבורת גבעתיים" ובכללם המנוח. כתב האישום וכן ההחלטה מגוללים את הפעולות שבוצעו לאחר תום התגרה, ובכללן העובדה כי לאחר שהמשיב 2 ניסה למנוע מהמשיב 1 ליטול את הסכין, לאחר שגמלה בליבו של המשיב 1 ההחלטה לפגוע במי מבני חבורת גבעתיים, המשיך המשיב 2 והתלווה אליו כשהוא יודע שהוא מצויד בסכין ובמזלג, לאיתור יעדים פוטנציאליים כמפורט בסעיף 19 להחלטה ואף עשה עמו במגע פיזי כלפי המנוח במעמד הדקירה הקטלנית תוך שצוין כי חלקו לא התמצה לכאורה אך באי מניעת פשע כטענת בא כוח המשיב, כפי שפורט בהחלטה.

6. נסיבות ביצוע העבירה מקימות חזקת מסוכנות מצידו של המשיב ואף על מידת המסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו.

7. על מידת מסוכנות זו אף ניתן ללמוד מעברו הפלילי של המשיב, שהינו יליד 1987 ואולם זקף לחובתו ביצוע עבירות החל משנת 2003, לרבות עבירות אלימות פיזית ומילולית. בין היתר בביצוע עבירת שוד, בגינה ריצה מאסר בפועל לתקופה של 14 חודשים. וכן ואך בחודש מאי 2014, הורשע בגין ביצוע עבירת איומים בנסיבות המצביעות ביתר שאת אודות מידת המסוכנות הנשקפת ממנו בעת שנכנס לפיצרייה וביקש מעובד המקום לקרוא לבעל המקום על מנת שיוכלו "לקנוס אותו" וזאת לאחר שהזמינו במקום פיצה שלא הייתה לטעמם. בעל המקום ניסה להרגיע בין היתר את המשיב ולשוחח עמו במטבח ובאותה עת איים עליו כמפורט בכתב האישום.

8. באשר לשאלת חלופת המעצר והאם יש להיעתר לבקשת ב"כ המשיב לקבלת תסקיר מעצר אשר יבחן שחרורו של המשיב לחלופה, יפים דברי ביהמ"ש העליון בבש"פ 7429/14 נאסר נ' מדינת ישראל ונקבע כי אם סבור ביהמ"ש שעילת המעצר בעוצמה גבוהה, דהיינו כי לא תסכון כל חלופת מעצר מתייטר הצורך בבחינת חלופת מעצר קונקרטי ומצאתי כי נסיבותיו של תיק זה נמנות עם אותם המקרים כי לא תסכון חלופת מעצר כאמור ועל כן לא מצאתי להורות על קבלת תסקיר מעצר אשר יבחן חלופת מעצר כאמור.

9. אשר על כן מצאתי להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

ניתנה והודעה היום י"א כסלו תשע"ה, 03/12/2014 במעמד הנוכחים.

דבורה עטר, שופטת